

Adesea mă întâlnesc cu paşii tăi le port greutatea pe vârfuri şi umblu singură

aşa şi oamenii

ne trec dragostea

de parcă traversează pe umeri un atlantic

din care Însuşi Dumnezeu îşi umple

tălpile

cu teamă

să nu ne strivească

adesea

este un timp în noi

care apasă îndeajuns

că ne obosesc până şi cuvintele.

Autor: Antonia Luiza Zavalic

3 mai 2013

www.sighet-online.ro